

[Alfred Jensen.]

riet har lettere ved at udarbejde sådanne forslag, end vi har. Efter vor opfattelse må udgangspunktet da være, at vi får et børnetilskud på omkring 500-600 kr. pr. barn. Jeg er klar over, at det betyder et større gode for dem med de små indkomster og så nogenlunde vil dække mellemindkomsterne, altså indkomster på omkring 15 000-20 000 kr. Det forekommer mig, at det var rimeligt, at man gennemførte dette nu. Jeg har såmænd ikke noget imod, om man satte grænsen ved 20 000 kr., eller hvor man ville gøre det, og sagde: derudover gives der intet børnetilskud. Men selv om man ikke gjorde det, ville der alligevel være mere retfærdighed i en sådan ordning end i den her foreslåede.

Jeg har gerne villet gøre disse bemærkninger ved lovforslagets første behandling. Jeg vil i og for sig også gerne udarbejde ændringsforslag efter de synspunkter, jeg her har givet udtryk for, men jeg tror, enhver vil give mig ret i, at det er noget besværligt at udarbejde ændringsforslag til en sådan skala; der kræves tid, og det betyder også, at man ikke alene må se på den procent, der er ansat for den laveste indtægtsgruppe, men det nødvendiggør, at man også ser på andre indtægtsgrupper. Derfor tør jeg ikke på forhånd sige, at vi er i stand til at lave et sådant ændringsforslag, men jeg opfordrer udvalget til at se på sagen og sætte ind for, at der bliver givet større lettelse til dem med de små indkomster, end der her er foreslået. Jeg har forstået det sådan, at man også fra anden side, hvor man har viftet med store lettelse til dem med de små indkomster, ønsker, at der skal nås frem til større lettelse. Derfor beder jeg om, at man sikrer, at sådanne lettelse gives til personer i indtægtsgrupperne fra 5 500—15 000 kr. i ansat indkomst.

Aksel Larsen: Jeg ser ingen grund til at svinge mig op til en så stor stemmestyrke, som adskillige af de foregående ordførere har anvendt under denne debat, og jeg ser ingen grund til at gøre debatten længere end højst nødvendigt. Det, vi står over for, er noget, vi alle sammen godt vidste ville komme; vi vidste, at når venstre og de konservative med den store

presse, der står til deres rådighed, havde proklameret, at de ville sætte skatterne ned, når de drev en så intens agitation, og når man kunne regne ud, at der forestod et valg en eller anden gang i løbet af 1960, måtte der komme et udspil fra regeringens side i form af et forslag om skattelettelse. Det har jeg også givet udtryk for, da vi sidst havde skattedebat. Jeg sagde: vi ved godt alle sammen, at inden 1. april er skattelettelse vedtaget på regeringens initiativ og efter dens forslag.

Forslaget ligger her, og jeg kan egentlig kun sige, at når man tager den statsfinansielle situation med det ikke ringe overskud i betragtning, og når man tænker på, at der som sagt skal være folketingsvalg, har regeringen udvist en beundringsværdig selvbeherskelse derved, at den ikke foreslår større skattelettelse, end tilfældet er. Jeg siger det ikke, fordi jeg agter at stille ændringsforslag om yderligere skattelettelse, selv om jeg nok ville mene, at man kunne være gået noget længere for de laveste mellemindtægter, end finansministeren er gået; men jeg siger det, fordi jeg finder, det er rimeligt, når statsfinanserne har det, som de har det, at man dog i hvert fald giver nogen skattelettelse, og det, jeg udtrykte før om den beundringsværdige selvbeherskelse, skal også forstås derhen, at vi godt alle sammen ved, at når dette forslag bliver til lov, har en væsentlig del af befolkningen det indtryk, at de nu skal til at betale mindre i skat. Den illusion vil de have et par måneder eller måske tre, og når de så får deres skattebillet i juni måned, vil de opdage — i hvert fald de aller fleste af dem — at de alligevel skal betale mere i skat, end de har betalt tidligere, men de har da i hvert fald for at tale med Søren Kierkegaard haft forventningens glæde. Nå, men jeg tror ikke, jeg vil stille forslag om en ændret skala, selv om jeg vil henstille til den højtærede finansminister at overveje, om det dog ikke skulle være muligt at give lidt større lettelse for dem, jeg kalder de laveste af mellemindtægterne. Jeg tænker her på skalaindkomster fra 12 000 kr. til 14 000-15 000 kr.

Hvad angår de stærke krav, der er rejst fra anden side om en omfattende skatte-reform, må jeg tillade mig at sige, at det